

føler mig meget opmuntret til at tage Ordet for Kjøbstæderne, kan det dog ikke hjælpe. Jeg haaber rigtignok, at den Yttring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Notvitt), der spaaede Kjøbstæderne, at de i Fremtiden kun vilde blive broslagne Landbyer, ikke vil gaae i Opfyldelse. Jeg skal isøvrigt ogsaa bestitte mig paa ikke at tale i høie Toner, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Kjær) ikke syntes at kunne lide. Jeg skal derimod bestitte mig paa den størst mulige Korthed. Men paa Kjøbstædernes Vegne maa jeg dog tillade mig at fremhæve, at blandt de Klager, som ere gjorte gjælbende fra Kjøbstædernes Side, er der ogsaa paa det seneste i Odense afholdte Møde fremkommet Klager over den Handel og særlig den Brændeviinshandel, som man ventede, at der vilde komme paa Landet. Det turde ligeoverfor saadanne Udtalelser, som ogsaa have fundet billig Anerkjendelse foreløbig her fra Thinget, idet vi forvente, at en Commission vil blive nedsat til en Undersøgelse deraf, være ganske formelt rigtigt, om man havde studdt Behandlingen af dette Lovforslag ud, indtil denne Commission var kommen til et Resultat om, hvorvidt der var noget Begrundet eller ikke Begrundet i Klagerne. Jeg troer, at man roligt kunde have gjort dette, men det har Regjeringen ikke meent, og da det andet Thing ogsaa er gaaet ind paa Behandlingen af Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig ved dette Spørgsmaal. Men hvad der forekommer mig klart, og hvad Thingets store Fleerhed ogsaa vil give mig Ret i, er, at, naar man nu vedtager et Lovforslag som det foreliggende, saa bør man ikke opstille en ny Ulighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa man behandler Landet, og den, hvorpaa man behandler Byerne; men det er dette, man har gjort. Man udvider for Landets Beboere Rettigheder, men man stiller ikke Kjøbstædernes Beboere paa samme Trin. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at efter Lovforslagets § 1, saaledes som den er vedtagen i Landsthinget, kan Enhver paa Landet, som har Adkomst til at drive Gjæstgiveri eller Krohold, uden Erhvervelse af nogetsomhelst Adkomstbeviis drive Brændeviinshandel. Jeg antager,

at der ikke ved Gjæstgiveri og ved Krohold tillige er sigtet til anden Benværtning, eller hvad der i Kjøbstæderne kaldes Værtshuushold; thi ellers kan jeg ikke forstaae, hvad Landsthinget har vedtaget, idet derved enhver Kroeier, enhver Mand, der ude i Skoven har en Benværtning, kunde drive Brændeviinshandel uden at erhverve nogen særlig Adkomst dertil, medens i Kjøbstæderne Forholdet er et ganske andet. Den, der har Værtshuushold i Kjøbstæderne, kan ikke sælge Andet end indenlandsk Brændeviin ud af Huset, og den, der driver Gjæstgiveri, kan ikke uden særlig Adkomstbeviis drive Brændeviinshandel i Byen. Nu kan det Tilfælde møde, at en Gjæstgiver ude paa Landet, som maaskee endogsaa boer indenfor en Dm-kreds fra Kjøbstaden af $1\frac{1}{2}$ Mil, som er den Dm-kreds, indenfor hvilken ingen Handel maa drives, kan drive Brændeviinshandel uden at erhverve særligt Adkomstbeviis, medens man i de Kjøbstæder, der have over 5,000 Indbyggere, skal løse et særligt Adkomstbeviis, som koster 75 Rd. Dette finder jeg er en Ubillighed, som der ingen Anledning er til. Jeg troer ikke, at der er Anledning til at begunstige disse Kroeiere; det stiller dem jo ogsaa ulige gunstigere overfor dem, der have Ret til at drive Kjøbmands- og Detailistforetning paa Landet. En Kroeier, som boer over halvanden Mil fra en Kjøbstad, kan løse Næringsbeviis som Kjøbmand og Detailist og i sin Egenkab af Kroeier drive Brændeviinshandel uden at løse særligt Næringsbeviis, der ellers koster 150 Rd., medens den Detailist, som boer lige ved Siden af, men som ikke er Kroeier, maa betale de 150 Rd. for at kunne drive Brændeviinshandel. Det finder jeg ubilligt, og det forekommer mig derfor, at, vil man stille Gjæstgivere og Værtshuusholdere i Byerne lige med Gjæstgivere og Værtshuusholdere paa Landet, bør det enten i Kjøbstæderne være tilladt uden særligt Næringsbeviis at drive Brændeviinshandel, eller ogsaa maae Kroeierne paa Landet som i Kjøbstæderne være forpligtede til at løse særligt Næringsbeviis til Brændeviinshandel. Det vilde nu være ubilligt, hvis man sagde, at Kroeierne skulde betale ligesaa Meget som Kjøbmand og Detailister, hvad enten det nu sættes til 100